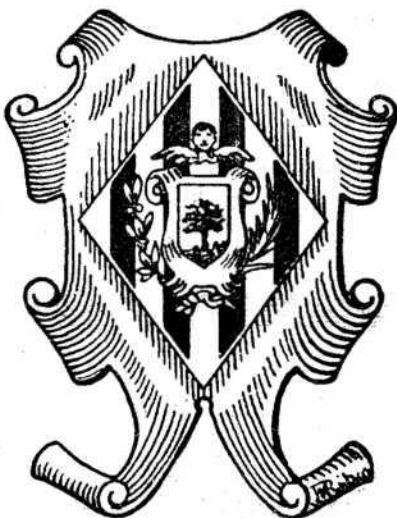

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITTIS: 15 CÈNTIMS LÍNEA ::

No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Enric Jornet i Mercadé

morí en aquesta vila

el passat dimecres, 18 de Gener corrent

a la edat de 58 anys

La seva afligida vídua Maria Mata i Socias, fills Maria Mercé i Enric, germans Isidre, Joan i Teresa, cunyat, nebots i demés familiars, tenen el sentiment de innovar a llurs amistats tan sensible pèrdua.

Vendrell, Gener de 1933.

Nostàlgia sentimental

La humanitat vol ésser feliç, vol gaudir de la vida beneplàcita durant el seu transcurs per aquesta misèria terra, i guiada per aquests desitjos empenen les aventures més innuïtades per tornar realitat allò que en un moment de inspiració d'algun mortal que, guiat per una gran claravisió de les coses o per un romanticisme inconscient, se li ha acudit, intentant posar en pràctica tot el que sembla pot resultar una millora en be de la societat. Els homes, les màquines, els animals, etc. són posats en commoció per elaborar una obra que porti la solució, la felicitat i el benestar a la humanitat; no s'atura davant cap inconvenient ni barrera, tot és arrolat per a lograr el que s'ha proposat aconseguir, no hi valen reflexions, ni experiències contretes a base d'estudiar la realitat i els moments ja viscuts, la dèria inconscient i la confiança posada en el que se'ls ha dit i promès, és suficient per augurar la consecució de tots els seus desitjos; lluites inútils, caigudes mortals, símptomes de degradació, injustícies comeses a l'adversari, hipocresies, tot és noble quan s'empeny i es confia en un esdevenidor millor, i per fi la realitat, la cruenta realitat del desengany i el fracàs. Totes aquelles promeses reivindicadores, totes aquelles il·lusions no han sigut mes que paraules llançades a l'opinió per enervar els seus ànims i induir-los a la lluita, i és que, ja fet inconscientment o premeditadament, no és el mateix prometre i censurar des de'l carrer que legislar i governar des de'l poder. Després dels desenganys i desfetes tingués pels homes i organismes per ells dirigits, sembla que'l bon sentit i la reflexió haurien d'imposar-se abans de llençar-se a una nova lluita, però desgraciadament no és així. Venen uns moments

de pausa i descans motivats pel cansanci, però altres sirenes amb retòrica estrident tornen a proclamar una nova vida seguint uns altres derroters i la massa, aquest element imprescindible per emprendre aquestes aventures, sense recordar-se dels escarnis de que ha sigut víctima en altres ocasions, segueix, segueix sense indagar si està o no facultada per a poguer establir-se en aquell nou règim tan ben presentat i argumentat pels homes interessats en la nova transformació i que mantes vegades seguint amb atenció llur actitud, són els primers en oblidar-ho. Aquesta és la lluita que la humanitat s'ha imposat per a lograr la seva felicitat, lluita de passions i odis que en lloc de millorar i ennoblir degrada i envileix; es predica la igualtat de drets i deures davant dels homes, la germanor i el companyerisme, i els que així parlen són els primers en demostrar el contrari organitzant i dirigint fets criminals i desencadenant l'odi contra els seus adversaris encara que siguin de la mateixa classe i sols els separin discrepàncies ideològiques, en lloc de guanyar-se la seva simpatia i sumissió seguint el camí del respecte i la tolerància, tot perquè a molts dels que volen erigir-se en conductors de la humanitat, ja en les lluites polítiques com socials, no els guia més que l'interès materialista; però hem de tenir en compte que degut a l'estat depriment de la moral de l'home actualment, és un suïcid el llençar-lo a la lluita violenta sense abans haver-lo instruit i atemperat per fer-lo coneixedor de la solvència i beneficis que portaria un règim, una vegada instaurat.

Si tots sens distinció tinguéssim uns moments de reflexió i volguéssim seguir els consells de la mare Natura, ja que d'ella s'hi treuen els experiments més inverosímils, comprendriem com tota lluita, abans d'arribar a la perfecta

estabilització, deu portar-se per les diferents fases evolutives del temps i anant-la adequant a les realitats i conveniències necessàries. Exemple d'això el tenim en un arbre, que si no es cuidat i abonat estrictament al seu temps, i no és collit el seu fruit a l'hora propícia de la seva maduresa, mor o no s'en treu profit; doncs les lluites humanes creiem deuriem portar-se per el mateix camí, empenyent-les i abonant-les progressivament en les diferents fases evolutives, però ja mai volguer-ho conquerir violentment i sense saber si estem facultats, tan moralment com materialment, per treure'n un producte digne i profitós.

A. C. V.

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 22 de Gener de 1893.

—Es recull la versió de que ha decidit presentar la candidatura per la elecció de diputats a Corts per a aquest districte, l'advocat en Josep M.ª Alvarez Fuster, afiliat al partit conservador, i que sembla també probable candidat en Joan Fontana Esteve, lloc tinent del Sr. Comte de Rius. En quant al partit republicà res se sabia de cert sobre la actitud que prendria.

—Amb motiu de que a Vilanova i Geltrú han baixat del seu campanar l'Angel que'l corona a fi de reparar-lo, hom pregunta: ¿quan farem igual els vendrellencs? i es fa una crida al patriotisme i desprenement de tots, així com s'incita a la autoritat local per a que reculli la iniciativa de reparar l'angel mutilat del nostre campanar.

—La festa de Sant Antoni fou afavorida per un dia esplèndid, celebrant-se l'ofici, els tres toms i balls de gralles tarda i nit al Tivoli per tots els del gremi.

—Es nomenat representant al partit del monopoli de llumins, que quedaren estancats des de'l 15 del següent Febrer, el veí Pau Queraltó; i del partit de Vilafranca el també veí de la nostra vila Josep Figueras Comas.

—Es vegé poc concorregut el primer ball de la sèrie de Carnaval celebrat al Casino Circo degut al fred i al vent que feu el diumenge anterior. El que s'havia de celebrar el dia de la edició anà a carrec de la orquesta Camps, de Vilafranca.

“Els tres toms”

Gener de 1910.—Carrer estret de la ciutat, a les set hores del matí. Cridadissa, soroll, gatzara, alegria. Espetec de músiques. Remors de converses, moviment extraordinari. Tot el barri revolt! Què passa? es la pregunta que es fan els que van als seus quefers. I com un clam de joia: Sant Antoni!... Ah! si... I prompte ens fem carrec de la situació. Aquella cotxeria que data del temps dels avis, la qual raó social ha sigut la serietat i el crèdit, aquest any el nét és el «banderado» de la colla de «Els tres toms». I tot el barri participa de l'alegria del Badoet que, muntat en el «Moreno», un cavallet esprimatxat però agil, potser el millor dels seus companys, es mostra satisfet i orgullós de que cavallugi damunt seu «l'amo» que va d'etiqueta i que no li manca detall per arrodonir la figura. I el «Moreno», que ho compren, està satisfet dels bonics de l'amo i de «l'adorno» seu. Fins els «cascos» els du pintats de porporina; verament fa goig! La comitiva ja està formada, ressonen novament les músiques, tothom crida i ningú s'enten; i a un toc alegre i llarg de corneti la comitiva composta d'una sèrie de cavallers i cavalleries els mes ben guarnits, fan un «pascalle» com a homenatge als veïns, mentre la Toneta des de'l balcó d'un entressol llença un grapat de paperets al Badoet, entant que es creua un somriure entre els dos enamorats, fent-li ell un saludo amb la mà enguantada de blanc, i fatxendós i presumit amb gest olímpic llença grapats de caramell-los a la xicalla i a les dones del barri, en tant que un ramellet de flors el dedica a la seva enamorada. Un fort aplaudiment ressona estentori, i s'en van a seguir altres carrers com a galania a clients i amics i després a la benedicció, que serà cosa sèria i formal. Els enraonaments no paren, ni acabaran pas en tot el dia. S'ha de comentar tot quant passi, inclús al ball. Per alguna cosa hi ha un altaret formós d'adornament on hi haurà lluminàries al Sant Antoni durant tot el dia i es veurà visitat per propis i forasters.

Es la tradició que's conserva...

Gener de 1933.—Al matí. Indiferència. Continuïtat del dia anterior. Es que avui no és Sant Antoni? Si que ho és, però.... Passa el temps i les coses es renoven.... Es renoven? Però els dies són els mateixos! I en ells efemèrides i dates marquen l'història. I l'explendor de la ciutat fou en el seu apogeu quan els avis nostres donaren brillantor als carrers amb els seus compàs, berlines, simons carretel·les i... per què anomenar més? Diem-ho d'una vegada, amb els innombrables cotxes

de totes classes que feren gran a Barcelona. Es que els nés d'aquells avis pretenen llençar-ho a l'oblid. Infelissos d'ells que així fos! Cal tindre un record per a tot quant ens feu grans. Sant Antoni dominat, vençut per Sant Cristòfor? No! Els Sants no es barallen; són els homes els que oblidem massa sovint les tradicions. I allí que és dolorós confessar-ho. En tant no en ens recordem d'aquestes festes familiars que responen a un estat d'opinió, a un clam de familiaritat que manté el caliu, l'amor i l'afecte preparem-nos a assistir a un avuiament d'afeccions i a una lluita en la qual la rescenció dels principis socials hi jugaren un paper importantíssim. Que tristes són les coses que s'en van. I més quan el desprecis es manifesta. Tot s'empeiteix. Fins les capelles que en aquest dia es fan a les cotxeries. Es que ja no queda fe? Enguany els carrers de la ciutat s'han vist orfes de la passada tradició. Si algú ha volgut veure «Els tres tombs» ha tingut de recloure en un teatre dels suburbis de la ciutat. Fora d'allí res més! Per que els pocs que anaren a que la «benedicció» fos un fet i anaren amb el mes gran desprecupament, sense encacinyar-se, i d'estar per casa, amb la roba usual i per a allà a la migdiada com aquell qui fa un favor, que vol i dol, un si es despectiu o creient.

La indiferència mata, i molt ens temem, que si els prejudicis suren, ferida es mortal inaguacible. I entenem que no hauria d'ésser, puig una cosa no deu értar renyida amb l'altra i fora molt desplaent que no poguessim llegir en el llibre de la vida unes pàgines d'un col·lorit i costumbrisme sà i rialler que'ns recordem un tipisme i salubritat de intencions que promte per a tindre'n esment haurem d'estudiar folklorisme. Insignificants i minúsculs és quant ha passat i l'oblit general gairebé fou la norma continua de quants eren o estar interessats a mantenir el foc sagrat que ve a ésser el caliu de la tradició. I com si fes un anafema, un despit per la indiferència de la ciutat els núvols es posaren de color de plom i vingué una pluja petita a primera hora de la tarda, que s'accentuà a mesura que transcorrien les hores. Les persones que venien els tortells i llepolies del Sant s'en lamentaren tant que trist és consignar-ho, després de la indiferència de les persones agueren el furor dels elements; i francament, ells, no s'ho mereixien. Tenen raó! Son aquests els victimaris de tots. Però no s'hi podia fer més. Aquella pluj... devien ésser les llagrimas del Saut... al veure que la tradició va perdent-se!.....

ICAR

Barcelona 17 de Gener de 1033.

ANADA A NÚRIA

Als amics del Club d'Esports

Al nom de Núria, se'ns presenta tot seguit la Verge, l'olla, la campana i la neu, de tot vull parlar-vos, per mitjà de EL BAIX PENEDÈS.

Fa pocs dies que nos quants vendrellencs i vendrellenques, total vuit, projectarem una excursió a Núria, i la portarem a cap els dies 8, 9 i 10 del present.

Per nosaltres, gent del pla, l'anar a l'alta muntanya ens causa una sensació nova, i més encara si s'hi afegeix l'atracció de la neu.

La novetat la trobem ja a la estació, per tot arreu veiem joves amb indumentàries a les que no estem acostumats i molt menys quan ens donem compte que molts d'ells no són joves, sinó joventes que porten aquells pantalons d'home molt folgats i calceu aquelles sabates tant feixugues, amb els skis al coll i alguns fins amb la minestra i tot. El bullici i l'animació en aquell lloc és gran, tot-hom està content, es parla a crits, tots semblen companys de tota la vida i la major part, com nosaltres, ens parlàvem per primera vegada. La pregunta obligada en aquells moments era: on aneu? a la Molina, responien uns; a Núria, deien els altres, i tots només parlen de si trobaran bona neu, tant els que són veterans com els novençants, aquests amb un equip flamant sortit de la capsa, sense mancar-los-hi res, sols l'etiqueta, acabada d'arrencar. Aquests fan com els mals caçadors, tot s'ho gasten pel vestit, després els varem veure fer cada caiguda, que sort que era sobre la neu; nosaltres també caiguérem.

Del viatge d'anada poca cosa pòt dir-se puix es feu fosc molt aviat; fins a Ribes del Fresser no et dones compte que no és un viatge normal, doncs allí sembla talment com si et trobessis amb una carga de cavalleria, tanta és la fressa que mouen les sabates clavetjades dels que corren per poguer ben col·locar els skis en el vagó expofés que ha de portar-los i prendre bon lloc al cremallera que a pocs metres ens està esperant amb uns cotxes magnífics que reuneixen totes les comoditats per el viatger, doncs a més de bons seients i bona calefacció, com que l'interessant és el paisatge, pot dir-se que gairebé totes les parets laterals la formen un sol vidre; llàstima que sigui de nit i no poguem veure res, menys mal que és nit de lluna i poc o molt compremem la grandiositat que'ns envolta.

Per fi, després d'una hora de sortir de Ribes, i tres de Barcelona, arribem a Núria.

La veritat, en arribar, no et dones compte de res més sinó que et trobes al país de la neu, i sols tens ganes de trepitjar-la i passejar-t'hi; ni penses en res més sinó amb la neu, mes a passar davant del Santuari et recordes que allí es venera una altra Moreneta, la Verge dels Pastors com li diuen, i una salutació a ella t'acut als llavis.

Un bon hotel ens espera, montat amb tot confort, i malgrat la bona organització és tan gran el nombre de passatgers arribats que ens costa un xic anar a les nostres habitacions amb tot i que estaven demanades d'uns dies abans.

L'endemà, diumenge, de bon matí ja es notà moviment; després d'oír missa al cambril de la Verge, que estava plè a vessar amb tot i que en resaven varies, tingué lloc la benedicció, pel Sr. Bisbe de la Seu, dels skis i luges, i tot seguit ens escamparem amb els demés per aquelles vessants de muntanyes completament nevades amb un gruix de neu que ens digueren era de 2 metres. Els homes provant de tendre'ns sobre els skis i les nenes dalt les luges ens feien dentetes mentre baixaven a tota velocitat pels tobogants de neu; la meravella d'aquest lloc és immensa, et veus rodejat d'unes muntanyes grandioses totes elles cobertes amb el mantell blanquíssim de la neu, donant-te la sensació d'una cosa mai vista, i tú, pobre criatura, et veus un ser petitíssim davant de la grandiositat de la natura creada per Déu.

No ens hauriem cançat de baixar i tornar a baixar per aquelles pendents si no haguessim quedat gairebé sols a les pistes, el que'ns indicà que era l'hora de dinar, el que ferem amb la joia pròpia d'aquests cassos entre gent jove.

A la tarda tornem-hi, doncs estavem furtuosos de neu, i més al comprovar que no erem els pitjors dalt del ski; mes tard al marxar el tren vers Barcelona, gairebé va anar-se'n tothom, fins a l'extrem que al Rosari sols hi assistírem els vendrellencs; per la nit tinguérem tempesta pirenenca, començà a nevar i el vent feu sentir els seus bufaruts amb fortitut grandiosa.

A l'endemà al matí fou una nota simpática el veure com les senyoretes amb el seu habillament d'hivern s'acostaven a rebre la Sagrada Comunió fent sentir el *croc-croc* de les pesantes sabates mentre el defora anava cubrint-se de neu i el vent continuava fent-se sentir.

Mes tard volguérem comprovar l'impressió d'una tempesta de neu, i sortírem al defora, cavallers sobre els skis, que ens proporcionava el Santuari mitjançant un petit lloguer; i fruïrem, en aquest cas, així pot dir-se ja que ho ferem per gust, d'una ventada de neu a la cara que semblava com si ens la punxessin, sense poguer alçar els ulls de terra, cal fer constar que les nenes que ens acompanyaven ens feren costat a tot arreu.

Per la tarda després d'un adeu a la Verge de les Neus emprenguerem la tornada, sortosament acompanyats del Sr. Rector qui ens feu gosar de les bel·leses d'aquelles timbes i cimals donant-nos tota classe d'explicacions contant-nos llegendes i coses del Pireneu. Entre les coses que ens feu conèixer, fou la de les *tarteres*, o sigui els llocs on es formen les allaus; poques s'en troben en aquests llocs de manera que el perill per aquestes causes no és molt greu, sols en poguerem veure dugues; el perill més gran, i pot dir-se l'únic, és el Tor (em sembla que digué aquest nom) que és el del vent del Pireneu que aixeca tan gran quantitat de neu que a pocs metres hom no veu al company amb qui fas camí.

NÚRIA

Procuràrem de fer-nos unes dades sobre Núria. El seu nom, Núria, suposem vol dir «nou rius» doncs son varis els que s'ajunten en aquesta petita vall, que te aproximadament un quilòmetre de llarg, per 400 metres d'ample, està situada a 2.000 metres sobre el nivell del mar, en els Pireneus Orientals, voltada d'altres muntanyes entre les que s'hi troba el colós Puigmal (3.000 m.) tenint sortida solsament per la part on s'escola el riu del mateix nom de la vall.

La miraculosa Verge que es venera en aquest Santuari, conta la tradició que fou feta per Sant Gil, qui en l'any 700 habità aquestes muntanyes, amagant-la quatre anys després en la mateixa cova on ell vivia. Fins a l'any 1079 no fou trobada per uns pastors que observaren com un brau dels seus remats cada dia anava al mateix lloc i allí esgratinava la terra; fou per miracle que la Verge donà a conèixer que no es volia moure d'aquest lloc, doncs quan tractaren de dur-la a Querolps es tornà tant pesanta que no la pogueren somoure.

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1. - BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 60.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i impositcions. Ptes. 346.648.714'85

En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis. 113.627.557'41

En impositcions a plaç 96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociem els cupons venciment 1.º de Gener

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies.	3'50 %
De sis 364	4 %
De un any en endavant	4'25 %

B. LARTIGAU METGE

VIES URINÀRIES I APARELL RESPIRATORI

Consulta: Diumenges, de 9 a 12—Dimarts i Dijous, de 5 a 7 tarda
Carrer Baixada, 1, 2.º (antiga casa Telégrafos) **VENDRELL**

L'imatge te dos pams i mig i es feta de fusta negra, està assegurada i porta el Nen Jesús sobre el genoll esquerre.

La campana amb la que Sant Gil cridava als pastors, l'olla amb que els coïa la minestra, junt amb la Creu del mateix Sant, es troben en la nau central de l'Església.

CONTRAST

Alta Muntanya: Tranquil·litat d'esperit, amor entre els homes, companyonia, vida.

Terra Baixa: Sobresalts, odís, rancúnies, mort.

Aquestes consideracions ens ferem a l'arribar a la ciutat, quan ens feriren les orelles el petar de les pistoles que, en mans d'irresponsables, portaven a les llars la destrucció i la mort.

JAUME ROVIRA

AGRICOLAS

Una conversa i una fórmula per a tenir fems

—Tú per aquí Pere Jan? Feia dies que no et veia. Com va això?

—Noi, malament, malament.

—I per què?

—Doncs sapigues que els freds de febrer m'han destroçat tots els arbres i ara em trobo que els tindrè de refer i a més de les despeses dels treballs que hauré d'esmerçar-hi, i assararé uns quants anys sense collita: i com si això no fos prou, no puc ni tan sols refiar-me de les tardanies, doncs no tinc ni fems per adobar les terres.

—Home, això té remei; compren.

—Està aviat dit; tu saps bé que costen un ull de la cara.

—Home, fabriquen.

—Fabricar-ne, dius? Estàs de broma. Per a fabricar-ne es necessiten màquines, i creu que si hi hagués màquines d'aquestes per a posseir-ne una fins empenyaria la hisenda.

—Però sant cristià, si en trobaràs les que vulguis a totes les fires. Ves-hi i escolleix un parell de bous i en tindràs no una, sinó dues d'aquestes màquines.

—Tampoc puc seguir el teu consell per dues raons; primera, perquè no tinc pessetes i segona, perquè no tinc faratges.

—Amb la primera n'hi ha prou. Però tinc de dir-te, Pere Jan, ben seriosament, que pots fabricar fems artificials de primera, sense que necessitis tenir bestiar a l'estable.

—Si no fos que et conec, diria que et burles de mi. Com és possible això que dius? Explica't si és que en veritat no et burles de mi.

—Home, et parlo molt formal i a més puc dir-te que jo n'he fet la prova i n'estic contentíssim. Espera, em sembla que a la cartera hi tinc guardada la fórmula per a preparar-los. Ho vaig trobar en una revista agrícola i ho guardo. Sen. Es tracta d'un mètode que han divulgat els Serveis Tècnics; és senzill i econòmic. Escolta:

«Damunt d'una era o bé d'un tros de terra ben atapeïda, s'hi apilonen palles, bolls, residus vegetals de tota mena, etc. Es barregen bé i s'apilen, fent que la primera capa tingui un gruix de trenta centímetres. Llavors es mulla bé aquesta pila amb aigua i millor amb orins. Això fet, es reparteixen damunt la pila 50 quilos de calci-cianamida per cada 1.000 quilos de palles si la pila es mulla amb orins; 100 quilos de calci-cianamida, si per no tenir orins, has hagut de mullar-la amb aigua. Damunt aquesta primera fila s'en hi posa una altra també de 30 centímetres de gruix, que es mulla igualment com la primera, repartint-hi les quantitats de calci-cianamida que s'hagin hagut d'esmerçar en el primer sostre. Aquestes operacions es repeteixen set vegades, fins arribar a donar a la pila una alçada de 3'10 metres. En el primer mes s'ha de regar la pila algunes vegades. Després, per a que no sofri xi pèrdues de substància, es tapa el femer amb terra.

Als pocs dies, el femer es posa a fermentar i amb un termòmetre es comprova el calor o

Gran Café Tostadero

Plaça de la Universitat, 3.-BARCELONA

Acaba d'inaugurar un Esplèndid Saló de

Restaurant

AMB SERVEI A LA CARTA

i un COBERT COMERCIAL a 5 Pessetes

compost d'Entremesos, 3 Plats, Postres, Gelat, Pà i Vi

Provi'l i serà el nostre client

Director tècnic: ESTEVE MIRO

escalfor que va prenent. Si no es compta amb un termòmetre, posant les mans dins el femer es veu si és poc o molt calent. S'ha de procurar que la temperatura es mantingui entre els 40 i 50 graus.

Quan la temperatura sobrepassa els 50 graus, llavors es rebaixa regant la pila. Ja veus que tot això no és gens complicat; tot-hom pot fer-ho. Seguint aquest mètode et trobaràs després d'haver passat quatre o cinc mesos, amb uns fems trits, de primera qualitat, com jo i altres els hem pogut obtenir.

Dec fer-te una observació i és que després de quatre mesos la pila que tenia un alçaria de més de dos metres, queda reduïda a un metre i quart. Això sí; els fems són molt bons; cada metre cúbic ve a pesar uns 1.200 quilos i la seva riquesa en nitrogen, àcid fosfòric i potassa, o siguin les substàncies fertilitzants, igualen, si es segueixen bé les instruccions, a les dels fems naturals.

En Joanet del Frare-segeix dient—al qual tu també coneixes, també en va fer una pila i els va dur al laboratori, trobant que no demoreixen gens dels fems d'establada. Va dir-li l'enginyer que va analitzar-los que encara haurien estat més substanciosos, si hagués tingut més cura en no deixar que s'escalfessin tant i regant-los quan la temperatura passava dels 50 graus.

—Ni que fos fet exprés pel meu cas, amb tantes bolls i palles velles que no se que fer nel Si poguessis deixar-me aquest retall del diari t'ho estimaria i pensa que no el perdràs. Al mercat de la vinent setmana te'l tornaré. Vull copiar-lo.

—Té, però no el perdis; ja veus que val tant com una bona recepta de metge.

—Pots restar tranquil i confia en mi. I ara, moltes gràcies... I a reveure.

PERE DE LA TRIOLA

(De la revista «Agricultura i Ramaderia»)

ESPECTACLES

Diuenge fou estrenada en el Tívoli per la Companyia Mestres-Querol, la comèdia dramàtica en tres actes, del nostre company i amic, el notable escriptor vendrellenc Salvador Esvertit, *Maleïdes ambicions*. Obra ja coneguda del nostre públic, i reportada en aquestes mateixes planes, no'ns cal repetir-nos aquí; diguem, però, que la nombrosa concurrència que hi assistí s'interessà de seguida per tot el que en l'escenari prenia vida, que aplaudí en diferents ocasions, i que al final de cada acte requerí, amb llurs aplausos insistents, la presència de l'autor, al que otorgà una entusiasta acollida. L'obra té un veritable interès, i el públic l'anà seguint sense perdre'n ni una paraula, en les escenes d'un ben alt dramatisme que constitueixen el còs robust d'aquella comèdia, que assolí un èxit franc. Representada ara per professionals del teatre, no cal dir com ha millorat la seva execució, i més encara, per la gran voluntat amb que l'han estudiada tots els components d'aquella companyia, que cada dia que actua agrada més, tant individualment com per els seus conjunts. En aquesta ocasió no havem de singularitzar; tots compliren amb escreix

i a ells es deu bona part de l'èxit esclatant que obtingué l'obra *Maleïdes ambicions*, de l'escriptor vendrellenc En Salvador Esvertit. Nostra felicitació a l'autor i als intèrprets.

I el dilluns, amb un plè, l'obra que no serà mai vella, *La Dida*, en la qual la senyora Mestres s'hi recrea en la protagonista, i tots plegats recrearen al «respectable» amb llur actuació brillant, una mica exagerada en alguns indrets.

A profit dels perjudicats de l'aiguat en les comarques gironines es representà dijous la comèdia *L'Amor vigila*. El públic (podia ésser més nombrós) que hi assistí, passà allí una estona agradable, i contribuï a una bona obra. I pensar que qualsevol dia ens hi podem trobar nosaltres en el cas dels gironins!

En el cine del Centre s'hi projectà un film, cantat i parlat en espanyol, d'un caient força agradable. No sabem qui li serveix als arguments al tenor Josep Mòjica, ni si és un de sol, o son distints els llibretistes que escriuen obres per a aquest artista, qui s'ha fet un merescut renom dintre l'art de la pantalla. Però s'esdevé que totes les cintes per ell filmades produeixen un benestar als espectadors. Assumpte i presentació es desenrotllen planerament, en un ambient de fina comèdia, sense troncúncies de cap mena. I en arribar prop del final, quan l'espectador es pregunta: Com s'ho faran per a sortir-ne en bé d'aquest enrenou? resulta que'l sempre simpàtic Mòjica, en un tres-i-no-res s'ha fet milionari, o altra cosa per l'estil, i tot s'arregla satisfactoriament. Tal succeeix en *Mi último amor*, que agrada força.

I ahir els empleats d'aquest cine conjuminaren un bonic programa de pel·lícules, que anà a profit dels mateixos, i que resultà de bons rendiments.

Rès, que l'alegria regna en aquella casa, la qual ha estat restaurada bellament. Ja'n parlarem, quan estiguin del tot llestos.

REFRAN

ESPERANTISTES

La Suno kaj la Vento

La Suno kaj la Vento interdiskutis kiu el ili estis pli kuraĝa.

La interdiskutado estis daŭra, ĉar neniu el ili volis cedi.

Vidante ili ke sur la vojo iradis sinjoro, ili decidis provi siajn fortecojn batalante kontraŭ li.

Vi vidos—diris la Vento—kiel nur mi min jetante sur li mi dispecigos liajn vestojn.

Sed ju pli kuraĝigis la Vento, despli premigis la viro sian vestaĵon, gruntante kontraŭ tiu; sed irante, ĉiam irante.

La Vento, kolere, faligis sur tiu vojaĝanto pluvan kaj neĝon; sed tiu viro ne haltis. Tiam komprenis la vento, ke estis neeble forpreni eĉ lian surtuton.

Ridatis la Suno, montrigis inter du nuboj, revarmigis la teron kaj tiu bona sinjoro, kiu sin gajigis pro tiu agrable var-

meco, fortiris sian surtuton kaj enmetis ĝin sur sia ŝultro.

Vidu,—diris la Suno al la Vento—, per la bono oni atingas pli ol per la malbono.

TOLS'OI

(De la gazeto «Tutmondo Espero»)

XVI Congrès Català d'Esperanto de K. E. F.

(Vendrell Pascua 1933)

Demà diumenge visitarà nostra vila el consell directiu de K. E. F. de Barcelona per a ultimar els preparatius del Congrès i dels Jocs Florals.

Al mateix dia, i acompanyada per l'aludit comitè, vindrà també la professora estoniana Srta. Elinjo Phan, vinguda expressament per a dirigir els cursos de l'idioma internacional sistema del Institut Cshe d'Arnhem (Holanda), que han comensat a la capital amb gran èxit.

Amb motiu del pròxim congrés, s'ha inaugurat un curs d'Esperanto a Calafell que's veu molt concorregut, sots la direcció del professor Sr. Janer.

XV Jocs Florals Internacionals de K. E. F.

(Vendrell Pascua 1933)

TEMES EXTRAORDINARIS

Premi del Ajuntament del Vendrell, 150 pessetes. Tema: Lliure.

Premi del Sr. Jaume Carner, Ministre de la República Espanyola, 100 pessetes. Tema: Lliure.

Premi de l'eminent violoncel·lista de fama mundial, Sr. Pau Casals. Un valuós objecte d'art. Tema: Lliure. (1) Premi de l'eminent literat, Sr. Josep Aixalà, de la Havana, 100 pessetes. Tema: Lliure.

Premi de EL BAIX PENEDES de Vendrell, 50 pessetes. Tema: Lliure.

(1) El Sr. Pau Casals, apart del premi mencionat, també farà ofrena de la flor natural al poeta guanyador de la poesia original cantant Amor. Segueix oberta la admissió de premis.

ESPORTIVES

F. C. Catalunya de Vilanova, 3

F. C. Vendrell, 1

Un nou encontre de campionat fou jogat el passat diumenge al cercle local. Aquest era esperadíssim, donat el caire d'un empat a dos goals al cel·lebrar el primer a Vilanova. El bon aficionat, acudí el passat diumenge, àvit i freturós de presenciar una lluita que equivalés a uns i altres. Mes l'home proposa i les circumstàncies manen. El que hom creia seria, quedà per no profetitzar mai més, una festa esportiva, i menys en futbol. En cap moment pot fer-se una semblança d'aquell encontre. Equipiers, terreny, públic i d'una manera evidentíssima l'àrbit, eren una engruna de semblança.

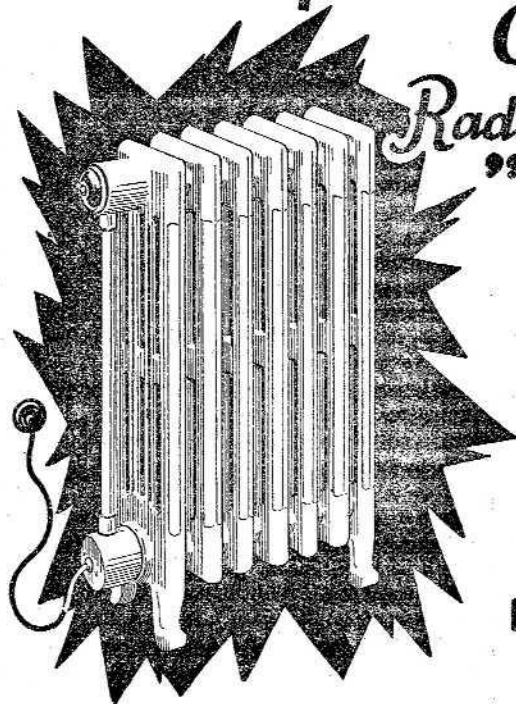
Dels equipiers, l'estat fangós del camp, els feia uns aspirants a professionalistes del patí, el públic es passà els minuts que durà l'encontre sense entusiasme, sols entre els acompanyants de l'equip visitant, el nerviosisme pels dos punts els feia quelcom més vistables i en quan a l'àrbit, tan sols cal manifestar çò que digué, una vegada donat per acabat, per ell, ja que mancaven alguns minuts: *No sabia que l'equip vengut era el Vendrell*. No volem regatejar el triomf a l'equip visitant, puix els tantos son els que donen la victòria, i el que marca més, per ell son els dos punts; però el tenir quelcom més d'energia els equipiers del Catalunya i la ignorància que volgué senyalar l'àrbit, encara que aquesta vertaderament hagués existit, vagi la nostra protesta, donarem el triomf i potser ja senyalar al dit equip com a probable campió.

Com deixem dit, la mala actuació de l'àrbit, deixant que presenciesim un espectacle gens esportiu, es cosa que ja ens en dolíem en aquest mateix lloc en altres cròniques, o sia que contra nostra voluntat algun dia tindriem que lamentar-ho, així passà el diumenge en nostre cercle. Del poc respecte, fins els més humils un dia s'en causen i això és el que esdevingué el passat diumenge, els falls de l'àrbit deuen ésser inapel·lables, conforme; però els càstics també han de ser per tots, sia el que sia, i així s'acaten, i no com el passat diumenge que cansats de penalitzacions feren els equipiers la protesta i l'àrbit donà per acabat l'encontre. Amb tot, del que passà, encara en podem estar satisfets, puix volia o creia que'l vengut era el guanyador i d'aquesta manera castigava el vengut per què el vencedor no perdés.

L'encontre passà, marcant-se els tantos a la segona part, els dos primers pels visitants, el tercer pels locals i el quart de penalty pels visitants. Un nou penalty fou marcat

El seu problema resolt!!

Calefacció pel Radiador Hidro-elèctric "Constor"

Models des de 99'50 pessetes

Consum des de 0'08 ptes. hora

Representant pel Vendrell i Comarca: Estanislau Orpinell

Plaça del Teatre

contra el Vendrell, que no va tenir lloc per la protesta i retirada de l'àrbit.

Mala jornada la del passat diumenge.

Altres resultats:

F. C. Sitges, 1

Penya Sempre Avant de Valls, 3
No acabat.

Per a demà:

F. C. Tarragona—F. C. Catalunya
Penya Sempre Avant—F. C. Vendrell

Vagaran:

Sitges i Constantí.

CLASSIFICACIÓ ACTUAL	J.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.	P.
Catalunya Vilanova	10	8	1	1	20	7	17
F. C. Tarragona	9	6	2	1	17	7	14
F. C. Vendrell	9	3	1	5	22	20	7
Penya S. Avant Valls	10	4	2	4	15	14	10
F. C. Constantí	8	3	0	5	12	19	6
F. C. Sitges	11	2	3	6	11	25	7

Nota de protesta

Feta aquesta ressenya, ens assabentem que la Federació Amateur, ha fallat l'encontre Vendrell-Catalunya de Vilanova per acabat i amb un punt de càstic sobre la puntuació del Vendrell. No esperavem una injustícia tan a les fosques, puig abans de posar-se en aquesta tesitura, el mes natural hauria sigut una informació, i no prevaldres únicament de les declaracions d'un senyor que diu que és àrbit i demostrà en totes les seves actuacions una nul·litat, fins a l'extrem de dir «que l'equi» vencedor era el Vendrell» ja que així ho havia cregut durant tot l'encontre; aquest senyor fou el primer en faltar doncs va presentar-se 20 minuts després de l'hora senyalada pel comens de l'encontre. Es per aquest motiu que des de aquestes columnes formulem la nostra protesta creient interpretar el sentir de tota l'afició local.

La nostra entitat creiem sabrà defensar-se amb tota mena de detalls, que podran demostrar la raó.

No volem ésser vencedors, però tampoc ésser injustament jutjats, doncs ni una sola vegada el F. C. Vendrell ha sigut penalitzat per una injustícia esportiva.

Particularment estem a disposició d'una informació.

PERE BONSONS

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament d'aquesta vila en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; donar compliment a la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; heur e sment d'una circular de l'Ajuntament de Vilafranca sobre la nova divisió de Catalunya; així com també les gestions realitzades per la comissió que enten en aquest afer; dirigir telegrams als Ministres d'Estat i d'Agricultura referent als contingents d'exportació de vins; quedar assabentat del Decret traspasant a la Generalitat de Catalunya els serveis d'administració local i d'una lletra del Sr. Ministre d'Hisenda referent al cobro de la quantitat que per concepte de participació en la Patent d'Automobils correspon a aquest Municipi; heur e sment del resum de recaptació de la primera quinzena del mes de Gener; aprovar la rectificació del Padró de veïns i que s'exposi al públic; autoritzar a Benvingut Armengol per a instal·lar un rètol a la façana de la seva casa; contestar a un escrit de la Societat de Paletes dient-los que l'Ajuntament realitzarà obres tant prompte tingui aprovat el Pressupost per a l'any actual; aprovar varies relacions de despeses; subvencionar amb 375 pessetes la construcció de la claveguera del carrer de Garcia Hernández, i després d'alguns pregs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

Vent i pluja ha sigut la nota hivernenca d'aquesta setmana, que començà amb un fred ben intens que ha anat cedint tot i el temps variable que ha fet.

En la Gaceta del dia 16 d'aquest mes ha sigut publicat el decret sobre traspàs de serveis de l'Administració local a la Generalitat de Catalunya en mires a lo acordat per la Comissió mixta per a l'implantació de l'Estatut.

El traspàs de facultats governatives i administratives a favor de la Generalitat té efecte d'ençà del primer de Gener, i per aquest decret totes les funcions encomanades a la Direcció General d'Administració Local, que resideix a Madrid, i als funcionaris delegats d'aquell organisme, en les províncies catalanes, en quan a serveis de règim municipal i provincial, passen a la Generalitat, la qual substituirà als organismes de l'Estat espanyol que tenien a llur càrrec l'expedienteig i resolució de tot el referent a l'alteració, afitament i canvi de

10 dies

La Casa Mumbrú

durant aquests 10 dies que falten per acabar la Liquidació del mes de Gener, posarà nous articles de **Saldo** a preus de **“Remate”** i alguns articles rebaixats **seran novament rebaixats de Preu.**

Secció de Sastreria

Havent-se esgotat quasi la totalitat de trajos de ocasió, la Casa posa a la venda una nova serie de dibuixos de qualitats bones als preus de verdadera ganga

de 15 a 22 duros

(PREU NET)

3 Stoks de Gorres

1 stok de gorres rebudes d'aquesta temporada a 3'95

1 “ “ de ocasió a 2'50

1 “ “ de saldo a 1'00

(PREU NET)

Sensacional!

Durant aquests 10 dies últims

la **Venda ~ Regal d' Alfombres** es farà en diferenta forma quan la compra sia de 10 duros endavant.

(DEMANEU DETALLS)

Además en tots els regals bonificacions i descomptes per cada

5 duros de compra podrà adquirir **una flassada de**

Cotò tamany 60x100 al preu de

65 céntims

Entrada lliure

Vendes al comptat

noms de termes municipals, secretariat d'ajuntaments, emissió d'emprèstis, bens comunals i altres afers referents a municipis.

Els alcaldes, regidors i, en general els ajuntaments, estaran baix l'autoritat i direcció administrativa de la Generalitat, quedant aquesta facultada per amonestar-los, apercibir-los i multar-los.

També incumbeix per l'esmentat decret ala Generalitat de Catalunya, la suspensió d'alcaldes i regidors sempre que la causa de suspensió no sia fundada en alteració d'ordre públic, doncs en aital cas i mentre no es traspassin a favor de la Generalitat els serveis de policia i ordre interior de Catalunya, és el Governador qui continua amb l'aplicació de dita facultat.

Es doncs aquest un decret de positiva importància per la implantació de l'Estatut de Catalunya.

La festa de Sant Antoni a vila tingué aquella tradició una miqueta afeblida que ara acostumen les festes populars; tot, però, es celebrarà amb els actes religiosos de costum i els imprecindibles balls amb gralles, tarda i nit, el Cafè del Comerç.

Llarga i penosa dolència acabà dimecres passat amb la existència del bon amic i col·laborador Enric Jornet i Mercadé, home humil que sempre demostrà les seves ansies per l'alliberament de la classe proletària. Boter d'ofici, i sens altra il·lustració que aquella que li permeté la seva voluntat després de guanyar el pa per ell i els seus amb el treball, dedicava de tant en tant un article a la premsa vilatana bogant per les seves idees o posant al descobert les nafres socials, sempre amb el propòsit de cercar el millorament del proletariat, cosa ben digna en un home humil com ell era, i que avui l'enalteix en la hora de la seva mort.

L'enterrament, que fou civil, fet el dijous passat, demostrà l'apreci amb que se'l tenia, acudint-hi nombrosa concurrència.

Rebin la seva vídua, fills i demés familiars la expressió del nostre condol per tan sensible pèrdua.

Demà celebra la seva festa major el veïl poblet de Sant Vicens de Calders, la que es veu molt concorreguda de vendrellencs. Ara que, enguany, el fet d'escaure's en diumenge sembla no afavorirà gaire l'afluència de visitants.

La comissió de joves que organitza els balls que tenen lloc al Centre Industrial, a petició de molts concorrents ha determinat repetir demà el «ball apache» que tant d'èxit assolí.

El dia 31 dels corrents acaba definitivament el plaç senyalat per la expensió de les cèdules personals de l'any 1932-33.

Hem sigut afavorits amb els següents calendaris:

De l'Agència Plana, uns bonics calendaris de carteria; del Banc Vitalici d'Espanya, un vistós calendari de fulla mensual; de la Farmàcia Magriñá (Vendrell i Barcelona) seiosa tarja amb fulla mensual; de l'establiment de queviures «La Violeta» que posseix a Molins de Rei el compatriota Joan Orpinell, un elegant calendari imitació metall amb artístic relleu i amb fulla mensual.

A tots les més expressives mercès.

«Centre Vendrellenc».—Demà, diumenge, tarda i nit: Estrena de la superproducció sonora «Gente alegre», comèdia musical, tota cantada i parlada en espanyol; estrena del film dramàtic sonor «Desengaño»; projecció de la revista «Diario Metro»; completant el programa una divertida cinta còmica.

Dilluns, tarda: Sessió Vermont, amb l'estrena del film silent «Golpe de muerte» el quart episodi de la sèrie «La hija de la ajusticiada», i una cinta còmica.

Per a demà a la tarda la Companyia Mestres Querol posarà en escena «La Xocolatereta», que tant d'èxit obtingué darre-rament, i a la nit la comèdia en tres actes, traduïda del francès per Eduard Marquina «La enemiga».

Dilluns a la tarda: dugues obres del malaurat vendrellenc Ramon Ramon i Vidales; «El carro del vi» i «El carro desfet».

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Carles Urgell Jané y de Maria Cornellà Jané, Orient, 8, 2.º

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Antoni Tous Mauret, 93 anys, Carreró, 1; Enric Jornet Mercadé, 58 anys, Llibertat, 7

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

PLANTER D'OLIVERES

N'hi ha un bon estoc per vendre, detallant-lo a preus econòmics. Dirigir-se al propietari d'aquesta vila Menció Escotet.